

17. NEDELJA med LETOM

Znati deliti

¹ Potem je Jezus odšel na ono stran Galilejskega, to je Tiberijskega morja.

² Šla pa je za njim velika množica, ker so videli čudeže, ki jih je delal nad bolniki.

³ Jezus je šel na goro in tam s svojimi učenci sédel. ⁴ Bila pa je blizu pasha, judovski praznik.

⁵ Ko tedaj Jezus povzdigne oči in vidi, da k njemu prihaja velika množica, reče Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bi ti jedli?«

⁶ To pa je rekel, ker ga je skušal, zakaj sam je vedel, kaj bo storil.

⁷ Filip mu odgovori: »Za dvesto denarjev kruha bi jim ne bilo zadosti, da bi vsak le kaj malega dobil.«

⁸ Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu reče:

9 »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebcev in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?«

10 Jezus pravi: »Velíte ljudem sesti!« Bilo pa je na onem kraju mnogo trave. Možje so torej posedli, kakih pet tisoč po številu.

11 Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče; prav tako tudi rib, kolikor so hoteli.

12 Ko pa so se nasitili, je svojim učencem rekel: »Kosce, ki so ostali, poberite, da se kaj ne izgubi.«

13 Pobrali so torej in s kosci, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali njim, ki so jedli, napolnili dvanajst košar.

14 Ko so torej ljudje videli čudež, ki ga je storil, so govorili: »Ta je zares prerok, ki mora priti na svet.«

15 Ker je tedaj Jezus spoznal, da hočejo priti in ga po sili vzeti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

(Jn 6,1-15)